

งานก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อ วันพุธ ขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๗ ตรงกับวันที่ ๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๓๗๑ รวมเวลาก่อสร้าง ๒๑๑ วัน มีกำแพงแก้วล้อมรอบสูง ๒ ศอกคืบ ล้อมองค์เจดีย์มีกำแพง ๔ ทิศ มุงด้วยกระเบื้องจีน ฐานเจดีย์สูงด้านละ ๑๐ วา สูง ๙ ศอก ชั้นที่ ๒ ยาวเหลี่ยมละ ๕ วา สูง ๒ ศอกคืบ หน้ากระดานพระเจดีย์สูงสุดยอด ๙ วา ๓ ศอก รวมความสูง ๑๓ วา ๓ ศอกคืบ สิ้นพระราชทรัพย์ ๑๓๓ ชั่ง ๑๐ ตำลึง ๙ บาท

พ.ศ. ๒๓๗๑ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จโดยทางชลมารคพร้อมข้าราชการบริพาร ข้าราชการน้อยใหญ่ เถรานุเถระ นำด้วยขบวนแห่พระบรมสารีริกธาตุ พระปฏิภาณกรรม มาบรรจุที่คอรพระองค์พระสมุทรเจดีย์

ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว มีผู้ร้ายใจทรนาคบเข้าขึ้นไปบนองค์พระสมุทรเจดีย์ ทำลายคอรพระองค์พระบรมสารีริกธาตุไป เจ้าหน้าที่ไม่อาจสืบรู้ได้ตราบนพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จสวรรคตใน พ.ศ. ๒๓๙๒

พุทธศักราช ๒๔๐๓ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสเมืองสมุทรปราการและเสด็จนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ ทรงพระราชปรารภว่า องค์พระเจดีย์นี้จำเป็นว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก หากจะสถาปนาให้สูงขึ้น ชาวต่างประเทศที่เข้ามาทางปากแม่น้ำเจ้าพระยาที่จะมองเห็นแต่ไกล จึงทรงหารือกับเจ้าพระยาวิเทศโกษาธิบดี เจ้าพระยาวิเทศทราบเรื่องคนร้ายลอบขึ้นชุดและลักเอาพระบรมสารีริกธาตุไปเห็นโอกาสเหมาะจึงกราบบังคมทูลให้ทรงทราบพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดลเกล็ดพระทัยที่จะสร้างมหาเจดีย์ จึงทรงโปรดให้ช่าง

ถ่ายแบบเจดีย์ลอมฟาง ที่พระนครศรีอยุธยา และโปรดเกล้าให้ เจ้าพระยาวิเทศโกษาธิบดี (ข้า บุนนาค) และพระอมรมหาเดชผู้คุมเลขาหารปืนใหญ่เมืองสมุทรปราการ เป็นนายงาน โดยให้ทหารปืนใหญ่เป็นผู้ช่วยเหลือ

แม่กองเจ้าของงานได้ซื้อดินถมพื้นที่เพิ่มเติม และปรับเรียบพื้นที่รอบเกาะที่ตั้ง ต่อขยายไปทางทิศใต้ สร้างองค์พระสมุทรเจดีย์แบบลอมฟาง สรรวมครอบพระเจดีย์เดิม (ดังรูปที่ ๒)

รูปที่ ๒

รูปที่ ๓

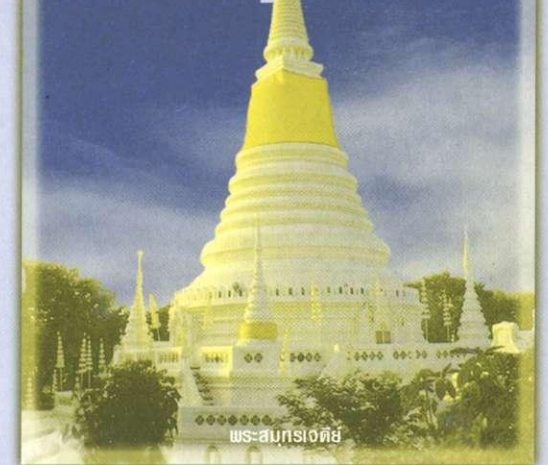
เพิ่มส่วนสูงองค์เจดีย์ขึ้นไปอีกจนความสูง ยอดยอดทั้งสิ้น ๑๙ วา ๒ ศอกคืบ จัดสร้างวิหารใหญ่หันหน้าไปสู่ทะเล สร้างพระเกี้ยว ๔ องค์ (ดังรูปที่ ๓) พระแท่นด้านเหนือและด้านใต้สำหรับตั้งเครื่องบูชา ด้านตะวันออก ทางโปรดให้ช่างสลักแผ่นทองแจ้งประวัติการก่อสร้าง

วันอาทิตย์เดือนยี่ แรม ๓ ค่ำ ตรงกับวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๔๐๓ ทรงเสด็จบรรจุพระบรมสารีริกธาตุแทนของเดิมที่คนร้ายลักไป ทรงโปรดให้อัปปันเป็นเกียรติยศที่เรือพระที่นั่งและเรือกลไฟที่ตามเสด็จ ล่าละ ๒๑ นัด ทุกลำและทรงให้มีการสมโภชองค์พระสมุทรเจดีย์วันหนึ่งกับคืนหนึ่ง

เนื่องจากองค์พระสมุทรเจดีย์ ตั้งอยู่บนเกาะ มีน้ำล้อมรอบเรือสินค้าสามารถแล่นอ้อมตัวเกาะอันเป็นที่ตั้งองค์พระสมุทรเจดีย์ได้ จึงได้ชื่อว่า

“พระสมุทรเจดีย์กลางน้ำ” ปัจจุบันกระแสน้ำเปลี่ยนทิศทางและแผ่นดินตะกอนน้ำยื่นออกมาจนทำให้พื้นที่เกาะหมดไป ดังนั้นคำว่า “พระสมุทรเจดีย์กลางน้ำ” จึงเลือนหายไป คงเหลือเพียง “พระสมุทรเจดีย์”

พระสมุทรเจดีย์ ฉบับรวบรัดปรากฏ

องค์พระสมุทรเจดีย์ เป็นมรดกของชาติ
เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ
โปรดช่วยกันดูแลรักษา ไม่ควรกระทำการใด
ที่ก่อให้เกิดความมัวหมอง และ มุ่งประโยชน์แบบแผน
เพื่อตนเองจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้

จัดพิมพ์ตามโครงการอาสาสมัครท้องถิ่นในการดูแลรักษา

มรดกทางศิลปวัฒนธรรม (อสมศ.) กรมศิลปากร

ค้นคว้า รวบรวม เรียบเรียง สรุปย่อ โดย

นายอดิศักดิ์ จันทรเจริญ

นักวิชาการศึกษา ๖

สำนักงานศึกษาธิการอำเภอพระสมุทรเจดีย์
เพื่อการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์

ประวัติความเป็นมา องค์พระสมุทรเจดีย์

รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ประเทศสยามกับญวนเกิดพิศพ้องหมองใจด้วยเรื่องญวนตั้งคนข่มขู่หวังจะได้เขมรมาเป็นเมืองขึ้น ส่วนประเทศสยามเห็นว่า เขมรเคยเป็นเมืองขึ้นของเรามาก่อน ครั้น พ.ศ. ๒๓๖๒ มีข่าวถึงกรุงเทพฯ ว่า “องค์ดำขุน” เจ้าเมืองญวนที่ใจง่อนได้ขุดคลองลัดใหญ่ ตั้งแต่ทะเลสาบเขมรมาออกทางเมืองฟโตะมาดใกล้เขตสยาม หากญวนทำสำเร็จ ก็สามารถจะยกกองทัพเรือมารุกรานมากขึ้น พระองค์ทรงดำริว่าเมืองสมุทรปราการ เดิมที่ได้สร้างไว้ในสมัยกรุงศรีอยุธยา อยู่ห่างไกลจากปากแม่น้ำมาก หากข้าศึกยกพลเข้ามา อาจป้องกันไม่ทันทั่วทั้งที่ จึงทรงโปรดให้สร้างเมืองขึ้นใหม่ โดยทรงให้สร้างป้อมปราการในตัวเมืองฝั่งซ้าย คือ ป้อมประโคนชัย ป้อมนารายณ์ปราบศึก ป้อมปราการ ป้อมกายสิทธิ์ และได้สร้างป้อมผีเสื้อสมุทรไว้บนเกาะหาดทรายฝั่งขวาของแม่น้ำ ขณะเดียวกันได้สร้างป้อมนาคราชไว้ใกล้ ๆ กัน รวม ๖ ป้อม งานสร้างเมืองที่เริ่มเมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๒ แล้วเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๕ รวมเวลา ๓ ปี

ครั้งเมื่อพระองค์ทรงสร้างเมืองสมุทรปราการเสร็จสิ้นลงแล้ว ณ วันพฤหัสบดี เดือน ๑๒ ขึ้น ๑๑ ค่ำ ปีมะแม เบญจศก จุลศักราช ๑๑๘๕ พระบาทสมเด็จพระ

พุทธเลิศหล้านภาลัย เสด็จประพาสเมืองสมุทรปราการโดยทางชลมารค ทรงทอดผ้าพระกฐิน ณ วัดพิชัยสงครามแล้วได้เสด็จทอดพระเนตรภูมิฐานของบ้านเมืองที่พระองค์ทรงสร้างไว้ และทรงมีพระราชดำริว่า การที่ได้สละพระราชทรัพย์สร้างเมืองและป้อมขึ้นไว้ก็เพื่อหวังจะให้สวัสดิภาพของชาติและบรรพบุรุษค้ำสารัมเย็น จึงสมควรที่จะมีอนุสาวรีย์ไว้เป็นที่ระลึกเพื่อให้ปรากฏพระเกียรติยศไว้ชั่วกาลนาน ทรงทอดพระเนตรเห็นเกาะหาดทรายท้ายป้อมผีเสื้อสมุทรเยื้องทิศพายัพ ทรงพอพระราชหฤทัยเพราะเป็นที่เหมาะแก่การประดิษฐานอนุสาวรีย์ยิ่งนัก

ในอดีตรัชสมัยการสร้างอนุสาวรีย์ นิยมการสร้างพระเจดีย์เป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้เป็นที่เคารพสักการะของทวยราษฎร์ทั่วไป จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์กับเจ้าพระยาพระคลัง (ดิศ) เป็นแม่กองงานดำเนินการโดยจ้างเรือชนหินมาถมเกาะหาดทราย เพื่อให้พื้นเกาะแน่นหนา เมื่อดำเนินการปราบพื้นที่เรียบร้อยและเห็นว่าสูงพ้นน้ำมากพอควรจึงมีรับสั่งให้นายช่างเอกในยุคนั้น คือ กรมพระราชวังบวรมหาดัศกดิพลเสพ กับพระยาราชสงคราม เขียนแผนผังรูปมหาเจดีย์ถวายทอดพระเนตรและทรงแก้ไขจนเป็นที่พอพระราชหฤทัย จึงทรงเลื่อมพระนามว่า “พระสมุทรเจดีย์” ควบคู่กับนาม “เมืองสมุทรปราการ” แต่ยังไม่มีโอกาสจะก่อสร้าง

องค์พระสมุทรเจดีย์ สมพระราชหฤทัย ก็เสด็จสวรรคตใน พ.ศ. ๒๓๖๗ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์เสด็จขึ้นเถลิงถวัลย์ราชสมบัติเป็นรัชกาลที่ ๓ แห่งราชจักรีวงศ์ ทรงพระนามว่า “พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว”

ในงานถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เจ้าอนุวงศ์แห่งนครเวียงจันทน์ ซึ่งขึ้นกับประเทศสยาม ได้คุมราษฎรชาวเมืองมาร่วมงานถวายพระเพลิงด้วย พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดให้ราษฎรชาวเวียงจันทน์ ผลัดละ ๑,๐๐๐ คน ไปช่วยตัดและชักลากต้นตาลจากเมืองสุพรรณบุรีและเมืองเพชรบุรีลงมาปลูกรากฐานรองรับองค์พระสมุทรเจดีย์

เริ่มก่อสร้างองค์พระสมุทรเจดีย์

ณ วันอังคาร เดือน ๑๒ ขึ้น ๑๑ ค่ำ ปุณณพศกจุลศักราช ๑๑๘๙ ตรงกับวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๓๗๐ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาศรีธรรมราช (น้อย) กับเจ้าพระยาพระคลัง (ดิศ) เป็นแม่กองงานจัดสร้างพระมหาเจดีย์ เพื่อสนองพระราชประสงค์ของสมเด็จพระบรมชนกนาถ

องค์พระสมุทรเจดีย์ ที่ได้ทรงให้ทำการก่อสร้างเป็นทรงสี่เหลี่ยมไม้สิบสอง (รูปที่ ๑)

